Ecosistemul terestru

Parcul Național Semenic – Cheile Carașului

Contează pentru viitor!

Clase de ecosisteme terestre, naturale

Ecosisteme de pădure

Păduri de foioase

Păduri de rășinoase

Păduri de amestec (mixte)

Ecosisteme de pajiște

Tufărișuri

Pajiște

Fânețe

Ecosisteme de stâncărie

Pereți stâncoși

Grohotișuri

Lapiezuri

Ecosisteme aluviale

Plajă aluvionară în râu

Plajă aluvionară în lac

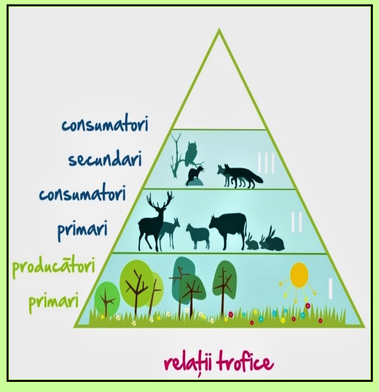

Ecosistemele se clasifică:

În funcție de mărime
Microecosistem - un ecosistem de dimensiuni foarte reduse, de obicei nu mai mare de 2 m² (ex: un trunchi de lemn uscat).
Macroecosistem – un ecosistem larg răspândit (o pădure, o pajiște).

În funcție de distribuție
Ecoton - zona de întrepătrundere a două ecosisteme (liziera pădurii). Specie de tranziție între două biocenoze alăturate (o zonă umedă).
Ecosferă - totalitatea ecosistemelor.

În funcție de locație
Aerian - viața se dezvoltă pe sol în contact cu aerul (pajiști și păduri unde sunt specii de mamifere, specii de păsări).
Tranziție - viața se dezvoltă atât în apă, cât și în mediul aerian (lacuri, râuri, mlaștini unde sunt specii de amfibieni, mamifere (ex: castor)).

În funcție de substrat
Ecosistem terestre - cuprinde comunităţi de organisme care ocupă biotopuri terestre.
Ecosistem mixt – reprezintă ecosistemele variabile (turbării, mâluri) și ecosistemele temporare (cursuri de apă temporară).

În funcție de categoria trofică predominantă
Ecosistem autotrof - în care predomină producătorii primari (ecosistem în care predomină activitatea plantelor verzi, și care se poate autosustține).
Ecosistem heterotrof - în care predomină consumatorii finali (ecosistem în care predomină activitatea organismelor consumatoare).

Ecosistemele terestre includ zonele fără apă situate la suprafața terenului. Acestea au caracteristici diferite în funcție de poziția geografică și altitudinală.

Ecosistemele terestre se împart în două mari categorii:
Ecosisteme precare – organisme și resurse trofice reduse, fără perspective de dezvoltare importantă (aluviuni și rocă nudă, fără nutrienți cu capacitate redusă de autoreglare).
Ecosisteme dezvoltate – mediu abiotic și biotic dezvoltat, favorabil evoluției (sol bogat în nutrienți pe care s-au dezvoltat pajiști, tufărișuri, păduri, cu mare capacitate de autoreglare).

În funcție de gradul de dezvoltare:
Ecosisteme tinere - ecosistem în care producția plantelor verzi întrece consumul organismelor heterotrofe (culturi agricole / silvice, plantații).
Ecosisteme mature - ecosistem în care producția plantelor verzi este aproximativ egală cu cea a organismelor consumatoare (păduri >100 ani).
Ecosisteme bătrâne (pajiști suprapășunate, păduri supraexploatate).

În funcție de origine:
Ecosisteme naturale - ecosistem care a apărut spontan, prin evoluția speciilor vegetale și animale, în care omul nu a avut nici un rol în modificarea densității, abundenței și diversității organismelor (stâncării, păduri virgine).
Ecosisteme seminaturale – ecosisteme naturale modificate de om, cu o evoluție seminaturală ulterioară (fânețe, tufărișuri, păduri de producție).
Ecosisteme artificiale ecosisteme create integral prin activități umane (culturi agricole și silvice, livezi, cariere, iazuri, regularizări de cursuri de ape și corectare de torenți, lacuri de baraj).

Clase de ecosisteme terestre, artificiale

Ecosisteme construite

Construcții

Ecosisteme cultivate

Plantații agricole

Clase de ecosisteme mixte, naturale

Ecosisteme variabile

Turbării

Mlaștini

Ecosisteme temporare

Cursuri de apă temporară

Plantații silvice

Administrația Parcului Național Semenic – Cheile Carașului, 2021